

1867
סיון תש"ז

מימי המלחמה

סיפורו של שלמה אגוזי מ"פ בחטיבת שריון 45 כפי שסופר לתקווה מיד בתום הקרבות

כיבוש ג'נין

— ישבנו בשטח הכינוס. באיזור מנסורה, החת רשתות. התחלנו להרגיש את אהדת העורף שהתבטאה במשאיות מיך. עונות ושכתבים. כולם אהבו את כולם. כשנסענו בטאנקים על הכבישים היתה ממש אווירת שיכרון ציבורי, והרגשת עצמם. ראינו בהרגלים שתוך לילה יכול כוח שריון לנוע עד 100 ק"מ.

ב"פ יצא כל אחד לחופשה של כמה שעות. זו היתה ירידת-מתח לצורך עלייה, ואסנס כשהורנו הוכרו על כוננות מיידית שפירושה — תזונה תוך 5 דקות!
ביום ב' בבוקר שמענו את קול ישראל ולא האמנו למשמע אזנינו. ב"פ 8:30 קיבלנו קבוצה-סקודות. כשהמשימה — השמדת התחתים (Long Town) באיזור אליימון ובוקרין שהיו עלולים לשתק את רמת-הדוד. היה ברור שחטיבת השריון של האויב נמצאת ביריחו בטווח של 6 שעות עד שמגיעים למגע קרבי. בשעה 11:30 לא ידע עדיין הפיקוד לאיזה איזור נוסע, אך קיבלתי סקודות תזונה לפבר מגידו. אני הייתי בפלוגת המובילה (שכללה 14 טאנקים, מרגמה, 2 זחלמים ודרג).

בכל הדרך מסקום התניון עד איזור מגידו היה כעין. מצעד נצחקי בטרם מלחמה. המעבר התח מתאיזור בו אתה אנוכ ואחר, למלחמה של אמת — היה מדהים! גם כשהופגנו והפגנו עדיין לא הפסתי מה מלחמה. הכל פעל בעצמה ענקית. ראיתי גייס מתעופף באיזור סגניע. בול" של מנו. ירינו ונסענו. ישבתי בטאנק עם אחיות, ובכליזאת עוד לא היתה הרגשת מלחמה.

הייתי בטאנק הראשון כשנכנסנו לאליימון. היה זה כפר רפאים. שניאר ריק מושבי. הרגשת הסיכרון נמשכה. עדיין לא הופיע הפחד. אף כי איר נעישות מסוימת וחלה איר-שם בלב כשתחובכנו במסמטאות.

באליימון ראיתי מוחו מרכא. מטרחק כ"פ 600 מ' ראיתי הנעת השדה. והטאנק שלי ידה לשם צורך. כמעט נחתי הוראה להפגין את המקום כשליפת הבחנתי במשפחה מבוהלת שהצטופפה בתוך כוך. האב החויק תינוקת בידי. והאם ושאר הילדים רבצו כשעיניהם קרועות מסחד. נוצצות באור הטאנקים. הוריתי לאלוהים שלא ירינו עליהם את הפגז...

— כפר דן ואליימון נכבשו. היה זה בסביבות 5 בבוקר כשהתופיע אצלי המח"ט ואמר: אגוזי, עולים על ג'נין. אתה המוביל. במרחק של 800 מ' שמענו כבר הנעות של פטונים. הפלוגה שלי פתחה באש ושני פטונים נדלקו, המשכנו לנוע על הכביש לעבר ג'נין.

— כשהגעתי לצומת קבטייה ראיתי טאנק שטון של האוייב שהדלקתו. ומצד שני — גייס וחול חצי שרוף, ושני הרוגים שוכבים במרחק 200 מ'. באותו רגע נגמר בשבילי. התרגיל. ההתחלה המלחמה. אלה היו שני הרוגים והאטונים שראיתי בחיי...

לחיכנס לג'נין בכביש צר כשאינך יודע מה תלך מימינך ומשמאלך, והפגזים מטייכים להתפוצץ — זה עסק לא פשוט. הישפתי את האוייב וכשנאמר לי שהוא במסמטה, לא נעשה לי קל יותר. מפני שמפה לא היתה ביד. ולכן לא ידעתי היכן היא המסמטה.

בתוך העיר לא היתה שום תגובה. ערבים כבובעי-פלדה ובחלבושת ציווילית. עם רובים הסתכלו בנו.

לא יריתי. חיפשתי טאנקים. פתאום ראיתי שטון מאחורי. מטרחק של 400 מ'. ומיד שמעתי פגז שורק על-ידינו. הפטונים היו מוסווים רע, ולכן

המשך — כיבוש ג'נין
כלטו בשטח הירוק של סביבת ג'נין. הכנסתי לו פגז. וכן עשה גם הטאנק השני. והשטון התפוצץ מייד.
דבר זה נתן לג'נינים את האור האדום למלחמה. ומיד החלו לירות ברובים שבידיהם. השכנו באש. והם ברחו. שוב לא נראה איש ברחובות. מסקד החטיבה הפנה חלק מן הטאנקים לכיוון המסמטה. פרט לטאנק שלי. התקדמתי בתוך רחוב. לא היה לי קשר-ירי. לכן לא הבנתי למה אין שאר הטאנקים בעקבותי. עשיתי אינתי בקצה הצפוני של העיר, הנעתי מול הכת שלנו.
פתאום הבחנתי במצב קריטי ביותר: מצד מזרח. מעל הרכס היה מוצב פלוגתי של פטונים. ששניים מהם ירדו אש לעבר הכוח שלנו שלא הבחין באש זו. כשתפסתי את העניין הפגזתי את הפטונים האלה. מעל הטאנקים שלנו. ושיתקתי אותם. בשלב זה נסעו ברגלו בריל המח"ט. ופעין המודיעין נהרג. כללית — לא סבלנו אנדרות בקרב זה.
מייד לאחר-סכן קיבלתי סקודה ממח"ט לצאת מהעיר, ולהיערך לעזרת הגדוד מול חטיבת שריון של האוייב שעלתה מכיוון יריחו. ההרגשת היתה שזאת רק מתחלה המלחמה.

19/8/67

מאה ומואל
חל ג'נין 45

הייתי ראשון / יריתי יורה אחרת
ג'נין 2 1/2 באולם עם שמיני אור
מח"ט טימון, את שלמי אנכי החטיבה פבר ג'נין
אני נשמתי בדיח. גם תפסתי ג'נין
את רי שלמי אפילו. והנה בלילה קיבלתי
קריטי.

ההגיבתי בולא כביצו בתקלה הקריטי.
נמאן באולטום אינסופי. בלג'נין בול אלה
ימי אילונים כאלונים בשלמי. פלגמי אבנים אים
כמה היה הם רצו.

המטעמי אקבלתי 3 פגז.
בפגמי אפילו פיקודי של אפקד 3 בול,
הואק שמה אנשים, אני זקלן 25.
אם נמאן אילונים ~~אז~~ (שלמי) שלמי
ככרף הירחיתה. הופלמי הירחיתה. שלמי רכר
לא ג'נין עדין שלמי רפא אפילו מואג --

לא רפוי שמהי מואה. לא יפוי כל
אני מואה. היא מואה מואה מואה.
קבלתי חלפתי. נואר לני אף הירחיתה
הירחיתה שלמי מואה מואה מואה מואה
מכרפם המואה מואה אפילו, אני מואה